

گزارش برگزاری تظاهرات ایستاده در استکهلم

روز جمعه ده دسامبر، تظاهرات ایستاده ای به دعوت کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید) واحد سوئد به مناسبت سالروز جهانی حقوق بشر و ششمین سالگرد قتل های زنجیره ای در اعتراض به نقض حقوق بشر و سرکوب در ایران در مرکز شهر استکهلم در مقابل محل توزیع جوایز نوبل برگزار گردید. در این تظاهرات که به مدت یک ساعت و نیم از ۵ تا ۶/۳۰ بعد از ظهر به طول انجامید، حدود دو هزار برگ اطلاعیه و تراکت به زبان های سوئدی و انگلیسی در میان مردم و صدها مهمان شرکت کننده در مراسم توزیع جوایز نوبل توزیع گردید و به زبانهای سوئدی و انگلیسی با آن ها راجب به وضعیت حقوق بشر و سرکوب در ایران صحبت شد. جمعیت شرکت کننده در تظاهرات با شعارهای کوبنده خود علیه رژیم جمهوری اسلامی به سه زبان سوئدی و انگلیسی و فارسی، نظر هزاران رهگذر و مردمی را که در بیرون از محل مراسم توزیع جوایز نوبل تجمع کرده بودند، نسبت به وضعیت ایران جلب نمودند. در این تظاهرات شعارهایی نظیر اعدام و شکنجه در ایران متوقف باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، رژیم جمهوری اسلامی سرنگون باید گردد و ایران کشور امنی نیست سر داده شد که در تمام منطقه طنین افکن بود. جمعیت تظاهرکننده ده ها مشعل روشن کرده و ده ها عکس اعدام و جنایات رژیم را به سینه و گردن خود آویزان کرده و یکی از تظاهر کنندگان صحنه اعدام را با زدن چشم بند و آویزان کردن طناب دار به گردن خود به نمایش در آورد که بسیار مورد توجه قرار گرفت. قطعنامه ای هم در این تظاهرات منتشر گردید که متن آن ضمیمه این اطلاعیه است.

این محل هر ساله مرکز تجمع گزارشگران و روزنامه نگاران روزنامه ها، نشریات و رادیو و تلویزیون ها از سراسر جهان است و از تظاهراتی که هر سال کانون در این محل برگزار می کند خبر و گزارش تهیه می کنند و مصاحبه هایی نیز انجام می دهند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)-واحد سوئد

۱۱ دسامبر ۲۰۰۴ برابر با ۲۱ آذر ۱۳۸۳

قطعنامه به مناسبت ده دسامبر، سالروز جهانی حقوق بشر و ششمین سالگرد قتل های زنجیره ای

شنبه ۲۱ نوامبر ۱۹۹۸ قاتلان رژیم جمهوری اسلامی با ورود به منزل فروهر، او و همسرش را وحشیانه با ضربات کارد به قتل رساندند. چند روز بعد از آن شاعر و نویسنده نامدار و توانای ایران، محمد مختاری را ربوده و بعد از شکنجه های وحشیانه او را به قتل رسانده و جسدش را در حوالی شهر تهران رها کردند. روز سه دسامبر محمدجعفر پوینده، مترجم زبردست و عضو کانون نویسندگان به سرنویشت محمد مختاری دچار آمد و مظلومانه جان باخت.

این نه اولین و نه آخرین جنایت رژیم بوده است. رژیم جمهوری اسلامی تابستان ۶۷ هزاران زندانی سیاسی را قتل عام کرد و سال های اولیه دهه ۱۳۶۰ ده ها هزار فعال سیاسی را دستگیر، شکنجه و اعدام کرد. حکومت اسلامی از زمان به قدرت رسیدنش در سال ۱۳۵۸، سرکوب و نقض حقوق بشر را با به اجرا در آوردن قوانین اسلامی در جامعه نهادینه کرد. رژیم اسلامی از زمانی که موجودیت یافت، قوانین ضد زن، آپارتاید جنسی، شکنجه، اعدام، سنگسار، قطع اعضای بدن و تروریسم دولتی را به اساس سیاست خود تبدیل نمود.

در ایران آزادی بیان، آزادی اندیشه، آزادی مطبوعات، تجمعات، احزاب و تشکل های صنفی و سیاسی و فعالیت سیاسی وجود ندارد. این رژیم سفاک هزاران زن و مرد کارگر، دانشجو، روزنامه نگار، نویسنده، فعال اینترنتی، ناراضیان حکومتی و منتقدان خود را در زندان نگه داشته است.

مردم ایران از وضعی که دارند خسته شده اند. آنها از کشورهای غربی به اصطلاح متمدن می خواهند که حمایت خود از این رژیم ضدبشر را متوقف کنند. آنها می خواهند کسانی که ادعای آزاد و دموکراسی دارند، از حمایت این رژیم به غایت مستند و جنایت کار دست بردارند. توده مردم ایران رژیم اسلامی نمی خواهد و این را بارها با آمدن به خیابان ها و اعتراض به موجودیت این رژیم نشان داده اند. آن ها می دانند تنها در صورتی: نقض حقوق بشر در ایران متوقف خواهد شد، زندانیان سیاسی، آزاد خواهند شد، آزار و اذیت مردم، به ویژه زنان و نوجوانان متوقف خواهد شد، شکنجه، زندان، اعدام، سنگسار و سرکوب مذهبی در ایران متوقف خواهد شد، آزادی بیان، اندیشه، فعالیت سیاسی و... برقرار خواهد شد که رژیم جمهوری اسلامی را سرنگون و قدرت سیاسی و اداره جامعه را خود به دست گیرند.

کانون زندانیان سیاسی ایران (در تبعید)-واحد سوئد

۱۰ دسامبر ۲۰۰۴ برابر با ۲۰ آذر ۱۳۸۳